

НІКОЛЬСЬКА (Семенова) Олена Дмитрівна

Випускниця
електромеханічного
факультету (1976)

Заступник генерального
директора — директор з персоналу
УДППЗ «Укрпошта»

Народилася 7 січня 1954 р. у м. Львові в сім'ї військового Дмитра Сергійовича (нині покійного) та службовця Валентини Дмитрівни (сьогодні пенсіонерка, проживає в м. Львові) Семенових.

У 1971 р. випускниця-медалістка Львівської СШ № 50 вступила на спеціальність «Електропривід і автоматизація промислових установок» електромеханічного факультету Львівського політехнічного інституту. Навчальний заклад закінчила в 1976 р. із червоним дипломом, здобувши кваліфікацію інженера-електрика. До вибору такої «нежіночої» професії спонукав приклад старшого брата, який навчався на цьому ж факультеті. Олена Дмитрівна вирішила продовжити сімейну традицію.

Університетська молодість минала яскраво: дівчина постійно брала участь у різноманітних студентських заходах і конкурсах, займалася активною громадською діяльністю в межах тодішнього комсомолу. З альма-матер не хотілося прощатися, проте місць в аспірантурі не було.

Тож Олена Дмитрівна розпочала трудову діяльність із посади інженера, молодшого наукового співробітника Всесоюзного науково-дослідного і проектного інституту сірчанної промисловості в м. Львові. Згодом пройшла шлях від викладача львівського та київських коледжів зв'язку до керівних посад на Українському державному підприємстві поштового зв'язку «Укрпошта».

Сьогодні О. Д. Нікольська — заступник генерального директора — директор з персоналу УДППЗ «Укрпошта». Загальна кількість працівників підприємства становить понад 80 тис. осіб. «Укрпошта» надає більше ніж 50 видів послуг, здійснює двосторонню співпрацю зі 192 країнами світу, представляє Україну у Всесвітньому поштовому союзі та Асоціації європейських державних поштових операторів «Пост-Європа».

Олена Дмитрівна має 15 років педагогічного стажу та 18-річний стаж роботи на керівних посадах. За сумлінну

й ефективну управлінську діяльність у галузі зв'язку нагороджена почесними грамотами Держкомзв'язку України (1999), Кабінету Міністрів України (2008), за внесок у розвиток галузі зв'язку та сферу інформатизації Держзв'язку (2008), за внесок у розвиток галузі зв'язку Державної адміністрації зв'язку (2010); нагрудним знаком «Почесний зв'язківець України» Держкомзв'язку України (2003); почесними грамотами з нагрудними знаками «Почесна відзнака» УДППЗ «Укрпошта» (2007, 2008, 2013); подяками Київського міського голови (2004), міністра транспорту та зв'язку України (2009), Міністерства інфраструктури України (2013) й іншими подяками та почесними грамотами. Указом Президента від 12 листопада 2009 р. О. Д. Нікольській було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сфери послуг України» — найвищу відзнаку в галузі зв'язку.

Олена Дмитрівна вважає, що роль Львівської політехніки в її професійному становленні важко переоцінити. Здобута в університеті освіта сформувала всі необхідні для інженера професійні компетенції. Когнітивна складова навчання надала змогу легко, без окремої перекваліфікації, адаптуватися за напрямками діяльності інженера електрозв'язку та радіоінженера; операційна — забезпечила можливість ще будучи молодим спеціалістом успішно займатися науково-дослідною роботою, а сьогодні очолювати управління проектами й ефективно аналізувати бізнес-процеси; комунікативна — стала запорукою успішної керівної діяльності.

Саме в стінах Львівської політехніки закладалося підґрунтя всіх професійних здобутків О. Д. Нікольської. У часи її навчання система науково-дослідницької роботи зі студентами функціонувала з першого курсу: починаючи з загальноосвітніх кафедр із подальшим переходом на спеціальні. Олена Дмитрівна з великою вдячністю та повагою згадує таку роботу з нею на кафедрі математики під керівництвом

Урочисте спецпогашення марки до 65-річчя створення УГВР у Музеї пошти «Палаццо Бандієллі» за участю міського голови Львова А. Садового, заст. голови Львівської ОДА І. Держка, директора Львівської дирекції Укрпошти А. Кидисюка та ветеранів УПА, 27 листопада 2009 р., м. Львів

канд. фіз.-мат. наук, доц. Дарії Василівни Уханської, потім — на кафедрі електротехніки під началом доц. Володимира Дмитровича Сала, а відтак — і на рідній кафедрі електроприводу під керівництвом доц. Романа Степановича Кішка.

Рідний навчальний заклад виконав два найважливіших завдання, які О. Д. Нікольська окреслює висловами Б. Брехта й Е. Хаббарда відповідно: «Найголовніше — навчити людину мислити» та «Мета навчання — навчити обходитися без учителя».

З університетом О. Д. Нікольську єднає і безліч теплих спогадів, особливо про турботливе ставлення викладачів, — мудрих наставників, які виховували молодь вимогливо та, водночас, по-батьківськи. До когорт таких людей слід насамперед зарахувати тогочасного заступника декана електромеханічного факультету Василя Васильовича Тимошука.

Окремо Олена Дмитрівна хотіла б відзначити важливість місії альма-матер щодо формування висококваліфікованих офіцерських кадрів. Вона пишається тим, що двоє її братів і чоловік, які здобули військову освіту у стінах Львівського політехнічного інституту, стали високопрофесійними кадровими офіцерами в органах Служби безпеки України. Сьогодні НУ «Львівська політехніка» завдяки щоденній копійткій і невтомній праці з виховання майбутніх військовослужбовців виконує складне державницьке завдання, що полягає в забезпеченні обороноспроможності нашої країни.

Львівська політехніка зіграла чільну роль у житті всіх без винятку членів родини Олени Дмитрівни Нікольської. Її мати, Валентина Дмитрівна Семенова, свого часу працювала бухгалтером студмістечка ЛПІ, а батько, кадровий офіцер Дмитро Сергійович Семенов, — начальником штабу цивільної оборони інституту. Львівську політехніку закінчили обидва брати: Євген Дмитрович Семенов у 1972 р. став випускником електромеханічного факультету, а Сергій Дмитрович Семенов у 1976 р. — механіко-технологічного. Дружина брата, Наталя Володимирівна Семенова (Грунь), — випускниця механіко-технологічного факультету (1978). Дві доньки братів продовжили сімейну традицію: Галина Сергіївна Семенова у 2004 р. закінчила факультет економіки та підприємництва за спеціалізацією «Маркетинг» і сьогодні працює директором служби по роботі з клієнтами компанії «Soft Serve», а Марія Євгенівна Тлустяк (Семенова) у 2005 р. отримала диплом магістра з економіки і підприємництва й нині робить перші успішні кроки в галузі поштового зв'язку. На весіллі

Олена Дмитрівна з чоловіком
Вадимом Олексійовичем

племінниці Катерини Сергіївни Семенової приємно було дізнатися, що її наречений — онук колишнього викладача Олени Дмитрівни з філософії Є. І. Джигіля.

Випускником альма-матер є й чоловік Олени Дмитрівни Нікольської Вадим Олексійович, який у 1972 р. закінчив механіко-технологічний факультет. Сьогодні він теплими словами згадує викладачів кафедри напівпровідникового та електровакуумного машинобудування К. І. Беспалова, О. Б. Штанкова, І. Н. Василенка, Ю. В. Кодру, З. А. Стоцька.

Мабуть, багато випускників радіотехнічного факультету згадують викладача кафедри конструювання та технології виробництва радіоапаратури Сухоносова Олексія Георгійовича, який теж є членом численної родини Нікольських (чоловік сестри Вадима Олексійовича). А його донька, Сухоносова Регіна Олексіївна, — випускниця радіотехнічного факультету 1996 р., успішно застосує набуті в політехніці знання в далекій Америці.

Коли настала пора визначатися з майбутньою професією синові Нікольських Дмитру Вадимовичу, родина вже проживала в Києві, тому вибір зупинили на НТУУ «Київський політехнічний інститут». Але технічну спрямованість навчального закладу навіть не обговорювали.

Оглядаючись на пройдений шлях, О. Д. Нікольська висловлює лише найтеплішу вдячність університету, який заклав основи, необхідні для її формування як професіонала, та дав потужний старт для подальшого успішного зростання, ефективного виконання обов'язків на відповідальних посадах. Атмосфера, яка завжди панувала у Львівській політехніці, — у навчальному процесі, науковій роботі, спортивному, громадському, культурному житті, назавжди відбилася в її серці різнобарвними спогадами про найкращі роки життя. Тож нині їй та всій її родині

хотілося б від щирого серця сказати: «Низький уклін тобі, Львівська політехніко, від вдячних і таких, що відбулися завдяки тобі, випускників!»

О. Д. Нікольська — багатогранна особистість, яка реалізувалася як у професійній сфері, так і в приватному житті. Вільний час вона присвячує вихованню півторарічної онуки, а також займається спортом (настільним тенісом), колекціонує фігурки птахів родини совоподібних, які символізують мудрість і знання. А за життєве кредо Олена Дмитрівна взяла слова Коко Шанель: «Все в наших руках, тому їх ніколи не можна опускати».

